

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ บุคลากรของเคย์สปาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่จดทะเบียนเป็นสมาชิกของสมาคมสปาไทย (Thai Spa Association) อ้างอิง ณ วันที่ 19 สิงหาคม พ.ศ. 2552 เท่านั้น ซึ่งมีจำนวน 28 แห่ง ซึ่งมีดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3.1 รายชื่อเคย์สปา ในเขตกรุงเทพมหานครที่เป็นสมาชิกของสมาคมไทยสปา อ้างอิง ณ วันที่ 19 สิงหาคม พ.ศ.2552

ลำดับ	ชื่อสถานบริการสปา
1	บริษัท เอ็ม บีวดี แอนด์ สปา หรือ ฮาร์โมนี สปา (Aim Beauty & Spa Co., Ltd. / Harmony Spa)
2	ศูนย์สุขภาพ อมฤต อายูเวท (Amruth Ayurveda Wellness Center)
3	บัว สปา (Bua Spa)
4	คริสตัล สปา (Crystal Spa)
5	ซีเอส สปา แอนด์ ซาลอน (CS Spa & Salon)
6	ซีที สปา (CT Spa)
7	กรีนลีฟ สปา สาขาโอ๊ควูด (Green Leaf Spa Oakwood branch)
8	กรีนลีฟ สปา สาขาкасเคด คลับ (Green Leaf Spa Cascade club branch)
9	เฮลท์แลนด์ สปา แอนด์ มัสสาจ สาขาศรีนครินทร์ (Health Land Spa & Massage Srinakarin branch)
10	เฮลท์แลนด์ สปา แอนด์ มัสสาจ สาขาสาทร (Health Land Spa & Massage Sathorn branch)

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อสถานบริการสปา
11	เฮลท์แลนด์ สปา แอนด์ มassage สาขাপิ่นเกล้า (Health Land Spa & Massage Pinkloa branch)
12	เฮลท์แลนด์ สปา แอนด์ มassage สาขาเอกมัย (Health Land Spa & Massage Ekamai branch)
13	ลีลาไทย เฮอรัเบิลล์ สปา สาขาทองหล่อ (Leela Thai Herbal Spa Thonglor branch)
14	ลีลาไทย เฮอรัเบิลล์ สปา สาขาสาทร (Leela Thai Herbal Spa Sathorn branch)
15	เลียน่า สปา (Leyana Spa)
16	โลตัส สปา ออฟ สยาม (Lotus Spa of Siam)
17	มัลเบอร์รี่ สปา (Mulberry Spa)
18	โพทาลัย (Photalai The Thai Wellness)
19	ปรานลี สปา สาขาชินวัตร (Pranali Spa Shinawatra branch)
20	ปรานลี สปา สาขาสยามพารากอน (Pranali Spa Siam Paragon branch)
21	รีเฟรช แอท 24 (Refresh@24)
22	เรื่อน สปา (Ruen Spa)
23	เซเวนอีเดน สปา (Seven Eden Spa)
24	สยามสิริ สปา (Siam Siri Spa)
25	สปา 1930 (Spa 1930)
26	เซนส์ ออฟจอย สาขาสุขุมวิท 23 (Zense of Joy Spa Sukhumvit 23 branch)
27	เซนส์ ออฟจอย สาขาสีลม (Zense of Joy Spa Silom branch)
28	เซนส์ ออฟจอย สาขาเอสพลานาด (Zense of Joy Spa Esplanade branch)

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้ ได้กำหนดตัวอย่างโดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Sampling) โดยเลือกเคย์สปาในเขตกรุงเทพมหานครที่เป็นสมาชิกสมาคมสปาไทย จากข้อมูลของเว็บไซต์สมาคมสปาไทย www.thaispaassociation.com อ้างอิง ณ วันที่ 19 สิงหาคม พ.ศ.2552 เท่านั้น เลือกกลุ่มตัวอย่าง 14 แห่ง จาก 28 แห่ง ซึ่งกลุ่มตัวอย่างของประชากรที่ใช้ในการศึกษา แบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1.2.1 ผู้จัดการเคย์สปา

ผู้จัดการสปาของเคย์สปา จำนวน 14 แห่ง จากการสุ่มอย่างง่าย กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้จัดการสปาทั้งหมด คือ 14 ตัวอย่าง

1.2.2 พนักงานนวดเคย์สปา

พนักงานนวดของเคย์สปา ในแน่นอน เนื่องจากเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 14 แห่ง ซึ่งแต่ละแห่งมีจำนวนพนักงานไม่เท่ากัน ผู้วิจัยไม่ทราบจำนวนที่แน่นอน โดยมีจำนวนแตกต่างกันตามขนาดของเคย์สปา มีจำนวนตั้งแต่ 7 – 35 คน จึงใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi – Stage Sampling) โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดโควต้า (Quota Sampling) จากการสำรวจจำนวนพนักงานนวดของเคย์สปาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่เป็นสมาชิกของสมาคมสปาไทย พบว่ามีจำนวนตั้งแต่ 7 คน ถึง 35 คน ผู้วิจัยจึงแบ่งสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างเท่า ๆ กัน คือ สถานที่ละ 7 ตัวอย่าง จากสถานบริการเคย์สปา 14 แห่ง รวมทั้งสิ้นจำนวน 98 ตัวอย่าง

ขั้นที่ 2 การสุ่มตัวอย่างประชากรตามสะดวก (Convenience Sampling) โดยแจกแบบสอบถามแก่พนักงานนวดของเคย์สปาในเขตกรุงเทพมหานครทั้ง 14 แห่ง ทั้งนี้ผู้ตอบแบบสอบถามมีเวลาและเต็มใจที่จะตอบแบบสอบถาม

1.2.3 ผู้รับบริการเคย์สปา

การคัดเลือกตัวอย่างเป็นแบบ Non – Probability Sampling ซึ่งไม่คำนึงถึงโอกาสความน่าจะเป็น เนื่องจากผู้วิจัยไม่สามารถทราบจำนวนที่แน่นอนของผู้รับบริการเคย์สปา ในเขตกรุงเทพมหานครได้ จึงใช้การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi – Stage Sampling) โดยมีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ทำการแบ่งตัวอย่างแบบโควต้า (Quota Sampling) จากการสุ่มเลือกเคย์สปาที่เป็นสมาชิกของสมาคมสปาไทย มี 14 แห่ง ผู้วิจัยเลือกใช้สัดส่วนกลุ่มตัวอย่างเท่า ๆ กัน สถานที่ละ 5 ตัวอย่าง รวมทั้งสิ้น 70 ตัวอย่าง

ขั้นที่ 2 ทำการสุ่มตัวอย่างประชากรตามสะดวก (Convenience Sampling) โดยแจกแบบสอบถามแก่ผู้ที่มาใช้บริการเคย์สปาในเขตกรุงเทพมหานครทั้ง 14 แห่ง ทั้งนี้ผู้ตอบแบบสอบถามมีเวลาและเต็มใจที่จะตอบแบบสอบถาม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล 2 ชุด คือ

2.1 แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้จัดการเคย์สปา เกี่ยวกับองค์ประกอบของสมรรถนะในการปฏิบัติงานของบุคลากรในธุรกิจเคย์สปา ในกรุงเทพมหานคร ได้แก่ สมรรถนะหลัก (Core Competency) และสมรรถนะเฉพาะกลุ่มงาน (Functional Competency) โดยแบบสัมภาษณ์นี้ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์งานในบทบาทหน้าที่ (Job Description) ของผู้จัดการและพนักงานนวดเคย์สปา โดยศึกษาจากเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการกำหนดหัวข้อขององค์ประกอบของสมรรถนะในการปฏิบัติงานของผู้จัดการสปา และพนักงานนวดของเคย์สปา

ขั้นที่ 2 นำหัวข้อองค์ประกอบของสมรรถนะในการปฏิบัติงานตำแหน่งผู้จัดการสปาและ พนักงานนวดมาสร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้จัดการเคย์สปา ในกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับองค์ประกอบของสมรรถนะในการปฏิบัติงานของผู้จัดการสปาและ พนักงานนวดเคย์สปา โดยให้แสดงความคิดเห็นว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับองค์ประกอบของสมรรถนะในการปฏิบัติงานตำแหน่งผู้จัดการสปาและ พนักงานนวด และมีคำถามปลายเปิด

2.2 แบบสอบถามระดับสมรรถนะในการปฏิบัติงานที่เป็นจริงและระดับสมรรถนะที่คาดหวังของบุคลากรในธุรกิจเคย์สปา ในกรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของผู้จัดการสปา พนักงานนวด และผู้ให้บริการเคย์สปาเกี่ยวกับสมรรถนะหลัก (Core Competency) และสมรรถนะเฉพาะกลุ่มงาน (Functional Competency) ที่ใช้ในการปฏิบัติงานของบุคลากรในธุรกิจเคย์สปา โดยแบ่งออกเป็น 3 ฉบับ ดังนี้

ฉบับที่ 1 สำหรับผู้จัดการสปา

ฉบับที่ 2 สำหรับพนักงานนวด

ฉบับที่ 3 สำหรับผู้ให้บริการเคย์สปา

แบบสอบถามนี้ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยดำเนินการต่อจากข้อมูลของการสัมภาษณ์ผู้จัดการเคย์สปา ตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 นำความคิดเห็นจากผู้จัดการเคย์สปาจากขั้นตอนข้างต้น มาสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้จัดการสปา พนักงานนวดและผู้รับบริการเคย์สปาเกี่ยวกับระดับสมรรถนะในการปฏิบัติงานที่เป็นจริงและสมรรถนะในการปฏิบัติงานที่คาดหวังของบุคลากรในตำแหน่งผู้จัดการสปาและพนักงานนวดของเคย์สปาในกรุงเทพมหานคร

แบบสอบถามสมรรถนะหลักในการปฏิบัติงานของผู้จัดการสปา แบ่งออกเป็น 6 ด้าน มีจำนวน 32 ข้อ ได้แก่

- 1) ภาวะผู้นำ จำนวน 5 ข้อ
- 2) การปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น จำนวน 6 ข้อ
- 3) การคิดวิเคราะห์ จำนวน 5 ข้อ
- 4) ความตระหนักถึงธุรกิจ จำนวน 4 ข้อ
- 5) การสื่อสาร จำนวน 4 ข้อ
- 6) การบริหารจัดการ จำนวน 8 ข้อ

แบบสอบถามสมรรถนะเฉพาะกลุ่มงานในการปฏิบัติงานของผู้จัดการสปา แบ่งออกเป็น 3 ด้าน มีจำนวน 17 ข้อ ได้แก่

- 1) ด้านธุรกิจสปาและบริการ จำนวน 6 ข้อ
- 2) ด้านการบริหารธุรกิจ จำนวน 7 ข้อ
- 3) ด้านความรู้และความสามารถทั่วไป จำนวน 4 ข้อ

แบบสอบถามสมรรถนะหลักในการปฏิบัติงานของพนักงานนวดสปา แบ่งออกเป็น 3 ด้าน มีจำนวน 18 ข้อ ได้แก่

- 1) จิตสำนึกในการบริการ จำนวน 4 ข้อ
- 2) การปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น จำนวน 5 ข้อ
- 3) ความตระหนักถึงหน้าที่ ความรับผิดชอบ จำนวน 9 ข้อ

แบบสอบถามสมรรถนะเฉพาะกลุ่มงานในการปฏิบัติงานของพนักงานนวดสปา แบ่งออกเป็น 3 ด้าน มีจำนวน 18 ข้อ ได้แก่

- 1) การนวดและการบริการทรีทเมนต์ต่าง ๆ จำนวน 10 ข้อ
- 2) ด้านสุขอนามัยและความปลอดภัย จำนวน 3 ข้อ
- 3) ด้านอื่น ๆ จำนวน 5 ข้อ

ลักษณะของแบบสอบถามจะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยแบ่งระดับของสมรรถนะเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

น้อยที่สุด	ให้ 1 คะแนน
น้อย	ให้ 2 คะแนน
ปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
มาก	ให้ 4 คะแนน
มากที่สุด	ให้ 5 คะแนน

ขั้นที่ 2 ทดสอบความความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน คือผู้เชี่ยวชาญจากสมาคมไทยสปา ผู้จัดการสปาที่มีประสบการณ์ด้านสปา และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ พิจารณาและตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content validity) และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ (Wording) เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข

ขั้นที่ 3 นำแบบสอบถามไปตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำไปทดลองใช้กับกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง คือผู้จัดการสปา 10 คน พนักงานนวด 10 คน และผู้รับบริการ 10 คน จากโรงแรม รีสอร์ท สปา และเดสทินชันสปา ทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยโปรแกรมสำเร็จรูป และสูตรหาค่าสัมประสิทธิ์ Cronbach's Alpha โดยใช้เกณฑ์สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสำหรับผู้จัดการสปา ส่วนสมรรถนะในการปฏิบัติงานจริง 0.8354 และส่วนสมรรถนะในการปฏิบัติงานที่คาดหวัง 0.9439 แบบสอบถามสำหรับพนักงานนวดสปา ส่วนสมรรถนะในการปฏิบัติงานจริง 0.9840 และส่วนสมรรถนะในการปฏิบัติงานที่คาดหวัง 0.9902 แบบสอบถามสำหรับผู้รับบริการสปา ส่วนสมรรถนะในการปฏิบัติงานจริง 0.9783 และส่วนสมรรถนะในการปฏิบัติงานที่คาดหวัง 0.9853

ขั้นที่ 4 นำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้จัดการสปา พนักงานนวดและผู้รับบริการสปา ในเขตกรุงเทพมหานครที่เป็นสมาชิกของสมาคมสปาไทย จำนวน 14 แห่ง

2.2.1 แบบสอบถามสำหรับผู้จัดการสปา แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 5 ข้อ คำถามเป็นแบบเลือกตอบ ได้แก่ เพศ อายุ ฤดูกาลศึกษา ระยะเวลาปฏิบัติงาน และคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับสถานที่ทำงาน

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามระดับสมรรถนะในการปฏิบัติงานของพนักงานนวดของเดย์สปาในกรุงเทพมหานครที่เป็นจริงและระดับสมรรถนะในการปฏิบัติงานที่คาดหวัง จำนวน 36 ข้อ ซึ่งแบ่งเป็นสมรรถนะหลัก (Core Competency) และสมรรถนะเฉพาะกลุ่มงาน (Functional Competency) ให้เลือกประเมินระดับคะแนน โดยแบ่งระดับคะแนนเป็นมาตราส่วนประเมินค่า โดยมีเกณฑ์ 5 ระดับของลิเคอร์ต (Likert Scale)

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะด้านความรู้ ทักษะและคุณลักษณะเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของพนักงานนวดเดย์สปา

2.2.2 แบบสอบถามสำหรับพนักงานนวดเดย์สปา แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 5 ข้อ คำถามเป็นแบบเลือกตอบ ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ระยะเวลาปฏิบัติงาน และคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับสถานที่ทำงาน

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามระดับสมรรถนะในการปฏิบัติงานของผู้จัดการสปาและพนักงานนวดของเดย์สปาในกรุงเทพมหานครที่เป็นจริงและระดับสมรรถนะในการปฏิบัติงานที่คาดหวัง จำนวน 85 ข้อ ซึ่งแบ่งเป็นสมรรถนะหลัก (Core Competency) และสมรรถนะเฉพาะกลุ่มงาน (Functional Competency) ให้เลือกประเมินระดับคะแนน โดยแบ่งระดับคะแนนเป็นมาตราส่วนประเมินค่า โดยมีเกณฑ์ 5 ระดับของลิเคอร์ต (Likert Scale)

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะด้านความรู้ ทักษะและคุณลักษณะเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของผู้จัดการสปาและพนักงานนวดของเดย์สปา

2.2.3 แบบสอบถามสำหรับผู้ให้บริการเดย์สปา แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 6 ข้อ คำถามเป็นแบบเลือกตอบ ได้แก่ เพศ อายุ เชื้อชาติ อาชีพ ประเภทของบริการสปาที่ใช้บริการ และคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับสถานที่รับบริการ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามระดับสมรรถนะในการปฏิบัติงานของพนักงานนวดของเดย์สปาในกรุงเทพมหานครที่เป็นจริงและระดับสมรรถนะในการปฏิบัติงานที่คาดหวัง จำนวน 36 ข้อ ซึ่งแบ่งเป็นสมรรถนะหลัก (Core Competency) และสมรรถนะเฉพาะกลุ่มงาน (Functional Competency) ให้เลือกประเมินระดับคะแนน โดยแบ่งระดับคะแนนเป็นมาตราส่วนประเมินค่า โดยมีเกณฑ์ 5 ระดับของลิเคอร์ต (Likert Scale)

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะด้านความรู้ ทักษะและคุณลักษณะเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของพนักงานนวดเดย์สปา

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

- 3.1 ผู้วิจัยของหนังสือแนะนำตัวจากสำนักบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช เพื่อขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูล และขอความร่วมมือจากกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม
- 3.2 ผู้วิจัยเตรียมแบบสัมภาษณ์โดยการค้นคว้าจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิโดยการค้นคว้าจากเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยผู้วิจัยได้เดินทางไปยังเคย์สปา ในเขตกรุงเทพมหานครทั้ง 28 แห่ง เพื่อให้ผู้จัดการเคย์สปาแต่ละแห่งทำการตอบแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้น
- 3.4 สร้างแบบสอบถามจากข้อมูลของการสัมภาษณ์และนำแบบสอบถามเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อให้อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำ
- 3.5 ปรับปรุงและพัฒนาแบบสอบถาม จากนั้นนำแบบสอบถามไปทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถาม โดยอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้เชี่ยวชาญจากสมาคมไทยสปา และผู้จัดการสปาที่มีประสบการณ์ด้านสปา พิจารณาและตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ (Wording) เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข
- 3.6 ทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ก่อนการใช้จริง โดยการเดินทางไปยังสปาประเภทสปาในโรงแรม เดสทินเนชั่น เพื่อให้ผู้จัดการสปา พนักงานนวดและผู้รับบริการตอบแบบสอบถาม
- 3.7 ผู้วิจัยได้เดินทางไปยังเคย์สปา ในเขตกรุงเทพมหานครทั้ง 14 แห่ง เพื่อให้ผู้จัดการสปา พนักงานนวดและผู้รับบริการของเคย์สปาแต่ละแห่งได้ทำการตอบแบบสอบถาม
- 3.8 รวบรวมแบบสอบถาม และดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ทำการประเมินผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) และทำการแสดงผลในรูปแบบตารางแจกแจงความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การเลือกประเมินตามระดับคะแนนในแต่ละหัวข้อ โดยแบ่งระดับคะแนนเป็นมาตราส่วน โดยมีเกณฑ์ 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert Scale) ดังนี้

ถ้าตอบ	น้อยที่สุด	ให้ 1 คะแนน
	น้อย	ให้ 2 คะแนน
	ปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
	มาก	ให้ 4 คะแนน
	มากที่สุด	ให้ 5 คะแนน

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติของแบบสอบถามส่วนระดับความคิดเห็น ผู้วิจัยใช้ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นในการแปลความหมาย โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายเพื่อจัดระดับค่าเฉลี่ยออกเป็นช่วง (ชานินทร์ ศิลป์จารุ, 2549: 73 – 77) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์	น้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์	น้อย
ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์	มาก
ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์	มากที่สุด